

Medikuntzan graduatu berriak euskaraz ikasi ez dutelako kexu

EHUKO MEDIKUNTZAKO graduazio ekitaldia. Xabier Iturraspe ikasleak hartu zuen hitza eta entzuleei, besteak beste agintariei, azaldu zien zer den EHUn Medikuntza ikasketak euskaraz egitea (edo ez egitea). Iturraspen hitzaldiak txalo zaparrada bat baino gehiago jaso zuen.

Ikasketen lehenengo zikloa lortu dute euskaraz egitea, eta bigarren zikloan oztopoak ugari izan dira. Praktika eta mintegi gehienak gaztelaniaz jaso dituzte, eta ordu teorikoei dagokienez, Gurutzetan %36 izan dira euskaraz, Basurtun erdia, Donostian %65, eta Gasteizen batere ez.

Iturraspe adierazi zuen EHUn Medikuntza euskaraz ikastea ezinezkoa dela, eta okasioa baliatu zuen dekanotzari eta departamentu buruei borondate falta kritikatzeko. Ikaslearen ustez, irakasleak kontratatzerakoan euskara ezagutza baino

Xabier Iturraspe graduazio ekitaldian, euskal lerroko ikaslez inguratuta.

garrantzi gehiago dute harreman pertsonalek eta bestelakoek. Errektoretzak beste aldera begiratzen duela esan zuen Iturraspek, eta Osakidetzak EHUrekin duen hitzarmena dela-eta, profesionalek ezin dutela beraiena ez den ospitalean eskolarik eman.

MIR azterketako lehen hamar postuetan geratu diren EHUKo bi ikasleak, biak euskal lerrokoak, ekarri zituen gogora: “Ez al du honek frogatzen posible dela mediku ona eta euskalduna izatea?”.

R. FDEZ. SERNA

Bahea

Idurre Eskisabelek *Berrian* esanak:

“(…) Baina gure sistemaren parte da hurkoak elkarri errezeloz begira jar daitezen sustatzea, elkartasunik eta senidetza aldatzailerik eraiki ez dadin, eta, horretarako, lanabes zoragarria dira aurreiritziak. Era berean, ordea, sistemak gutxieneko kohesioa behar du: kontrolatua behar ditu errezeloak, liskarra bera ere kontrolatua izan dadin, engranajea leher ez dadin. Ondorioz, oreka zailetan ikusten ditugu maiz agintari eta, oro har, diskurtso politiko nagusien egituratzaileak. Kontsentsua izan ohi da hitz fetixea.

(…) Nolanahi ere, kontua da masakrarik gabe ari direla aurreiritzi eta mamuen populismo beldurgarriena astintzen. Eta euskaldunok, euskaltzaileok, tresna gabe bezala gaudela, batzuk beharbada haserre, bestetzuk aho zabalik. Oinarritzko hitzarmenerako garaia da: batzekoa eta marra gorriak finkatzekoa, politikeria utzi eta ikuspegi politikoz jokatzekoa. Migranteenean bezala, euskararen auzian ere oinarriak baitaude jokoan: demokraziarenak, pertsonon eskubideenak”.

EKONOMIAREN TALAIA • TERMOMETROA

Maletan bidaiatu zuen haurra

“JE M’APELLE ABOU”, “Abou dut izena”. Horixe erantzun zuen zortzi urteko Saharaz beheko haurrak, Tarajal mugako (Ceuta) kontroleko eskanerrak maleta barruan arropa artean aurkitu zuenean. Badirudi haurraren aitak gazte bati ordaindu ziola maleta hura eramateko. Helburua Kanarietan bizi diren gurasoeekin biltzea zen. Aita pertsonen trafikoa aritzeagatik salatu dute. Joan den astean gertatu zen, hauteskunde kanpaina bete-betean, baina ez betiko alderdiek, ezta sortu berri direnek ere, jarri dute immigrazioa –ekonomikoa eta politikoa– eztabaidagai, nahiz eta milaka heriotza eragiten ari den.

Maleta sinbolo bat da sentsibilitaterik ez duen eta berekoia eta indibidualista den jendarte honetan. Maletan sartuta haur bat uzkurtuta ikusten den argazki hori urteko irudia izan daiteke, aurre egiten baitio Mendebaldearen larderiari. Honek, bere mugen barruan bizitzeko baimena ematen dio apartamentu bat erosten duen atzerritarrari, baina ez gosetik eta

pertsekuzio politikotik biziraun nahian ihesean datorrenari. Globalizazio kapitalistak kapitalen mugimendua baimentzen du, askotan ustelkeria, arma trafikoa eta derrigortutako prostituzioa ezkutatzen duen arren. Baina aldiz, ez du onartzen euren bizitza salbatu nahi duten pertsonen mugimendurik.

Sarkasmo handiz eta lotsa gutxirekin, “Justiziak” haur horren aita kriminalizatu nahi du, “pertsonen trafikoa” leporatuta. Horrelaxe erakusten du Justiziak bere izaera kapitalista. Kapitalaren zerbitzura dauden alderdi handiek eratzen dituzte kode penalak. Eta hala, zigortu daiteke haurra berarekin batzeko edozer egiteko gai den aita, eta ez ordea hori lortzeko maleta batean sartu behar izanaren erantzuleak. Eta erantzule horiek badakigu non dauden: Europako parlamentuetan eta gobernuetan, kasu honetan Espainiako Estatukoan.

Juan Mari Arregi